Werkplan vs. een allochtone politiek adviseur

Bijgedragen door Marco de Kat
Tuesday 25 July 2006

Leefbaar Almere is voor diversiteitbeleid. Iedereen is gelijkwaardig. Voor problemen zoeken we een oplossing en kansen benutten we. Zelf ben ik een enorm liefhebber van allerlei culturen en gewoontes, integreer me suf waar mogelijk en treed iedereen onbevangen tegemoet. Daarnaast ben ik binnen Leefbaar wellicht de grootste anti-doelgroepist.

Ik heb me van de week weer eens ouderwets geërgerd. Aanleiding was een passage in het werkplan van het college over participatie van allochtone bewoners van onze stad en tegengaan van discriminatie. Eén van de maatregelen komt er op neer dat organisaties waar subsidie aan verleend wordt een bestuur moeten hebben dat een afspiegeling vormt van de samenleving. Ik denk dat het praktisch niet uit te voeren is, het ook geen zin heeft, maar je kan er naar streven, dat doet dit college en dat gaat er dan mee bezig.

Toen de PvdA de laatste verkiezingen vooral dankzij de enorme allochtone steun eclatant won waren de verwachtingen van deze achterban groot. Men had massaal gehoor gegeven aan de oproep toch te gaan stemmen, want dan heb je invloed. Rob Beuse deed na de verkiezingen uitlatingen in de sfeer van duidelijke signalen, goed over nadenken en overwegen van een wethouder uit allochtone kring. Als je zo enorm gesteund wordt dan is het terecht dat je daar iets mee doet.

Daarna hebben we even een maandje gelachen over alles rondom de vorming van het College van Nationale Kopstukken en waarin de “Politiek Adviseur” zijn opwachting maakte. In ruil voor gedoogsteun aan wethouder Visser (CDA) of beter: het niet hebben van een eigen wethouder kreeg Jelte Hoving (CU) in deze functie de mogelijkheid invloed uit te oefenen op het beleid. Daardoor kan de ChristenUnie nu richting de achterban melden dat er in Almere geen weggedeelte voor zaadverloskundigen komt en dat alles-op-alles wordt gezet om vermindering van zondagsopeningen af te dwingen middels een convenant met de middenstand. Of het allemaal lukt is vraag twee, maar de ChristenUnie maakt de belofte aan de achterban helemaal waar.

De introductie van de Politiek Adviseur was dé uitgelezen kans voor de PvdA om de allochtonen uit de achterban ook via het college van B & W kans te bieden invloed uit te oefenen op beleid. Precies zoals Jelte Hoving: niet als één van de vele partners buiten het stadhuis maar dicht bij het vuur op dezelfde verdieping als de wethouders. Dat is niet gebeurd. Duivestejin nam zijn eigen adviseur mee en Haanstra koos een studerende tekstschrijver.

Als beginnend reserve-politicus viel dit werkplan mij erg tegen. Men wil van alles maar vermeldt niet ten koste van wat. Het is meer een verlanglijstje met de hoop dat Sinterklaas gaat bestaan of dat de Straatkanjer op 1315 HR valt.

Maar met name deze passage ga ik toch met de nodige korrels zout nemen. Waar dit college van andere besturen verlangt een afspiegeling te zijn van de samenleving, heeft zij er zelf geen enkele boodschap aan. Een gemiste kans voor open doel voor de liefhebbers van doelgroepbetutteling en sneu voor hen die even tot belangrijke doelgroep verheven werden.

Het er met de haren bij sleuren van mensen op basis van hun afkomst en dan je er van afmaken met een onhaalbaar verlangen vind ik weinig respectvol. En dat irriteert me mateloos.